

ת"פ 56069/06/15 - מדינת ישראל נגד ח, ח, ע, מ, ח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56069-06-15 מדינת ישראל נ' ח(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ח.ח (עניינו הסתיים)
2. ע.ח
3. מ.ח (עניינו הסתיים)

הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם 2

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירה של תקיפה סתם על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") בנסיבות סעיף 379 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם 1 הוא אביו של הנאשם 3 ואחיו של הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**"). נ חתו (להלן: "**המתלוננת 1**") היא גרושתו של הנאשם 1 ולהם שתי ילדות. מ ט (להלן: "**המתלוננת 2**"), היא אחות המתלוננת 1. הרקע לאירוע נשוא כתב האישום, הוא סכסוך מתמשך בין הנאשם 1 למשפחתה של המתלוננת 1, בין היתר לעניין משמורת בנותיהם. בהתאם להסכמת הצדדים, יומיים עובר לאירוע התרחש עימות בין הנאשם 1 לבין המתלוננת 1 ובעלה הנוכחי. ביום 10.6.15, בשעה 22:00 לערך, הגיעו לבית המתלוננת 1 כ-20 אנשים ממשפחת הנאשמים, ובכללם הנאשמים עצמם. בין אותם אנשים נכח גם בן משפחה אשר הגיע למקום חמוש בנשק, עמד מחוץ לבית, ובהמשך ירה מספר יריות באוויר. אשר לעובדה זו, הסכימו הצדדים כי הנאשמים ידעו שאחד מאותם אנשים נשא נשק אוטומטי ארוך מחוץ לבית, ולא מעבר לכך. בשלב זה, נכנסו הנאשמים לבית וכשנאשם 3 זיהה מצלמת אבטחה שהופנתה לכיוונו, הוא הסיט אותה. הנאשמים 1 ו-2 פגשו במתלוננת 2, ומשכו אותה לכיוון גן ילדים הנמצא במקום, שם תקף אותה הנאשם 1 בכך שאחז בחוזקה בידה, **תוך שהנאשם דחף אותה והפילה**, כל זאת בנוכחות האחרים שהגיעו למקום ולעיני ילדים אשר נתקפו בהלה ופחד. בהמשך, למשמע צעקותיה של המתלוננת 2, הקיצה המתלוננת 1 משנתה והגיעה למקום, שם פגשה בנאשמים. המתלוננת 1 הכניסה את הילדים לתוך הבית וניסתה לנעול את הדלת אחריה אך ללא הצלחה. הנאשמים 1 ו-3, בצוותא עם האנשים האחרים שהגיעו עמם למקום, היכו את המתלוננת 1 בכל חלקי גופה באגרופים ובבעיטות, תוך שהמתלוננת זועקת לעזרה, בוכה וצועקת שיניחו לה, עד שנפלה ארצה כאשר אחרים היכו אותה אף באמצעות אלה ומפתח גלגלים. בזמן זה, בני משפחתם של הנאשמים ניסו לפרוץ את דלת הבית ולהיכנס למקום. בהמשך, המתלוננת 2 חשה למקום על מנת לקטוע את תקיפת המתלוננת 1. **הנאשם, אשר עמד בכניסה, אחז בה והיכה אותה נמרצות בכל חלקי גופה באמצעות אגרופים, עד שנפלה ארצה תוך ניסיון להשתחרר מאחיזתו וכן זרקה כיסא פלסטיק אל עבר הנוכחים.** כתוצאה מהאמור לעיל, נחבלה המתלוננת 1.
2. ביום 22.10.15 ניתן גזר דין בעניינם של הנאשמים 1 ו-3, אשר נדונו ל-10 חודשי מאסר ו-6 חודשי מאסר בפועל בהתאמה.

3. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר שרות המבחן בעניין של הנאשם. התסקיר סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת הרקע לביצוע העבירה. צוין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, בעל תפקיד מכובד במגזרו, וכן כי המעצר וההליך המשפטי הותירו עליו חותם ממשי ומרתיע. בהתחשב בקביעה כי רמת מסוכנותו היא נמוכה עד בינונית, שוחרר הנאשם ממעצר במסגרת ההליך המשפטי בתנאי מעצר בית מלא, אשר הוקלו בהדרגה.

התרשמות גורמי שרות המבחן היא, כי לצד הבעת החרטה מתקשה הנאשם לבחון את הבעייתיות ואת הרקע להתנהגותו האלימה, ומתאר בצמצום את מעורבותו באירוע. הנאשם גילה קושי לשלוט בדחפים ופעל באימפולסיביות כלפי המתלוננות. הוא נעדר מיומנות בפתרון סכסוכים, נעדר יציבות תעסוקתית ותחושת הנאמנות שלו כלפי בני משפחתו עלולה להביאו לכדי הסתבכות עם החוק. לצד זאת, צוין כי הנאשם קיבל אחריות על תוצאות מעשיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן וגילה אמפטיה כלפי פגיעתו במתלוננות.

נוכח האמור, המליץ השירות לבחון את השתלבות הנאשם במסגרת טיפול לשליטה בכעסים, ברם הנאשם סירב, בטענה כי התנהגות זו אינה חלק מדפוס התנהגותו. נוכח סירובו, ובהיעדר מוטיבציה לשינוי, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו. הנאשם נמצא לא מתאים לביצוע של"צ, על רקע אי יציבותו התעסוקתית ובעיות בריאות. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מרתיע על הנאשם.

הממונה על עבודות שרות מצא את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שרות.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הטעים את החומרה הגלומה במעשי הנאשם, אשר פגע פיזית בשתי המתלוננות תוך רמיסת זכויותיהן ברגל גסה בביתן שלהן, בידיעה שישנם אנשים נוספים במקום הששים אלי קרב וש אחד מהם אף נושא נשק. עוד נטען, כי בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שלילי, המלמד על אי נטילת אחריות למעשיו, צמצום מעורבותו באירוע, סירובו ליטול חלק בהליך טיפולי והמסוכנות הנשקפת ממנו. בנסיבות אלה, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 5 חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשי מאסר, ולהשית על הנאשם, נוכח הודאתו והסכמת הצדדים, עונש של 7 חודשי מאסר.

5. ב"כ הנאשם ציין בטיעונו, כי יש להבחין בין הנאשם לבין הנאשמים 1 ו-3, אשר דינם נגזר זה מכבר, שכן חלקו של הנאשם קטן באופן משמעותי מזה של הנאשמים האחרים. לטענתו, על הנאשם הושתה אחריות בגין פגיעתו במתלוננת 2, שהיא המתלוננת המשנית באירוע, ופציעתה הייתה קלה מזו של המתלוננת 1. עוד ציין, כי יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, שזו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק, נשוי ואב לשישה, הסובל מבעיה רפואית של פריצת דיסק. לאחר שהיפנה לתסקיר שירות המבחן, ציין ב"כ הנאשם כי המעצר היווה עבורו גורם הרתעתי, וכן כי הנאשם נעדר דפוסים אלימים.

לאור האמור, טען ב"כ הנאשם כי יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין אי הרשעה לעבודות שירות, ולהסתפק במקרה הנדון בימי מעצרו של הנאשם, תוך מתן משקל למעצר הבית הממושך בו שהה. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, והעיד על עצמו כי הפיק את לקחו וכי מעשים שכאלה לא יישנו.

מתחם הענישה

6. פגיעה פיזית באדם אחר, פוגעת בזכות האדם לשלמות גופו, לביטחונו האישי ולפרטיותו. יש לראות בחומרה עבירות אלימות המבוצעות כנגד קורבן עבירה על ידי מספר אנשים בצוותא, הן בשל פוטנציאל הנזק, והן בשל היכולת להתגונן וההשפעה הנפשית של תקיפה מסוג זה.

בתי-המשפט עמדו לא פעם על חומרתם של מעשי אלימות מעין זה בו חטא הנאשם, ועל הענישה הראויה במקרים אלה:

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד

מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח"
(ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (10/11/2009)).

7. נסיבות מעשה העבירה פורטו בהרחבה בגזר דינם של נאשמים 1 ו-3, ומעידות על מידת החומרה שיש לראות בהן. הנאשם הגיע בצוותא עם נאשמים 1 ו-3 לבית המתלוננת באישון ליל, מלווים בכ-20 אנשים נוספים, אשר אחד מהם נשא נשק ארוך, ובהמשך אף ביצע ירי לאוויר. מדובר באירוע חמור, שהתרחש בשעת לילה מאוחרת. מספר רב של אנשים פרצו אל בית המתלוננת, אל המקום בו הן אמורות לחוש מוגנות ביותר, אשר הפך באחת לזירת אלימות. בו בזמן שהנאשמים נקטו באלימות כנגד המתלוננת, מספר מעורבים נוספים ניסו לפרוץ את דלת הבית פנימה. כפי שצוין בכתב האישום המתוקן, המתלוננת 1 דאגה ראשית לילדים שהיו במקום, והכניסה אותם במהרה לתוך הבית, בטרם הותקפה, דבר המעיד על גודל החרדה.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, המאשימה ייחסה לנאשם שני "מופעים" של תקיפה סתם, הם שני המקרים בהם תקף את המתלוננת 2. על אף שלא נגרמה למתלוננת 2 חבלה, מדובר בנסיבות חמורות, כמתואר לעיל, כאשר בחלקו הראשון של האירוע תקף הנאשם את המתלוננת 2 בנוכחות ילדים אשר נתקפו בהלה ופחד, ואילו בחלקו השני של האירוע תקף הנאשם את המתלוננת 2 במכות נמרצות בכל חלקי גופה, באמצעות אגרופים, עד שנפלה ארצה. לא ניתן לקבוע מתחם ענישה בהתאם לסוג העבירה בלבד, אלא יש לתת משקל משמעותי לנסיבות ביצועה (ראו לעניין זה ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.13), פסקאות 8 ו-9; רע"פ 4088/13 אחמד הררי נ' מדינת ישראל (11.6.13, פסקה 6).

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, וכן בהתחשב בפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה באירוע זה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות, ועד ל-14 חודשי מאסר, כל זאת לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

8. הנאשם נעדר עבר פלילי, וזוהי הרשעתו הראשונה. יש להתחשב בגילו של הנאשם והשפעת מידת העונש עליו ועל משפחתו ברוכת הילדים. בנוסף, יש לתת משקל למצבו הבריאותי של הנאשם, הסובל מפריצת דיסק ועתיד לעבור ניתוח. שרות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבור הנאשם, אשר הבין את הפסול במעשיו. לצד זאת, הנאשם התקשה לבחון את הרקע להתנהגותו האלימה, צמצם את מידת מעורבותו בעבירה, וכן בהקשר לקושי שגילה בשליטה בדחפים בעת המקרה - נעדר אף כיום מיומנות לפתרון סכסוכים. בנסיבות אלה, על אף הצעת שירות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה לשליטה בכעסים, בכדי למנוע את הישנות המעשים, סירב לכך הנאשם. בהתחשב בכל האמור לעיל, וכן תוך מתן משקל לתקופת המעצר בה שהה הנאשם ולתקופת מעצר הבית, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה. מובהר בזאת כי עונש זה התחשב בתקופת מעצרו של הנאשם, ולפיכך אין מקום לניכוי ימי המעצר.

- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון.
- ד. המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות שרות.

זכות ערעור לבין המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' ניסן ב' ניסן תשע"ו, 10 אפריל 2016, במעמד הצדדים.